

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/162/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111213683
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5111213683.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci navrhovateľa: P. M. R., a.s., so sídlom J., V. XXXX/XXX, A.: XX XXX XXX, proti odporcovi: E. V., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXXX/XX, B., o zaplatenie istiny 2.163,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.593,12 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,76 % ročne z čiastky 1.593,12 eur odo dňa 30.10.2009 až do zaplatenia a trovy konania vo výške 129,50 eur, na účet navrhovateľa vedený v Citibank Slovakia, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V ostatnej časti súd konanie z a s t a v u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodne sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplatenia samotnej istiny s úrokom z omeškania 0,024% denne zo žalovanej čiastky odo dňa 30.10.2009 až do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3.319,39 eur. Odporkyňa sa zaviazala úver uhradiť. Nakoľko nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ jej zaslal výzvu na splatenie celého dlhu.

V pôvodnom konaní sa odporkyňa k návrhu navrhovateľa nevyjadрила a ani nebola súčinná pri prejednávaní tohto sporu.

Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že súd v tejto veci už vyniesol raz rozsudok a to XC/XXX/XXXX-XX dňa 2.2.2012. Vtedy vyhovel návrhu navrhovateľa a odporkyňu zaviazal k úhrade istiny vo výške 2.163,12 eur s úrokom z omeškania a k úhrade trov konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie odporkyňa.

Uznesením KS v Žiline 9Co/229/2012-61 zo dňa 26.júla 2012 bol rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd vytkol prvostupňovému súdu, že i napriek tomu, že odporkyňa predložila rád poštových poukážok, ktorými uhradila časť dlhu od júna do decembra 2011, tak o tejto skutočnosti prvostupňový súd nerozhodol. Navyše sa nezúčastnila pojednávania, teda súd evidentne o uhradených splátkach v čase rozhodnutia nevedel, ani vedieť nemohol. Poukázal aj na to, že v danom prípade sa jednalo o vzťah medzi podnikateľom a spotrebiteľom vyplývajúci z uzatvorenej

spotrebiteľskej zmluvy, kedy je zvýšená ochrana spotrebiteľa. Preto krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd v zmysle citovaného uznesenia krajského súdu vykonal ďalšie dokazovanie, pričom mal na zreteli zdôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, vypočul navrhovateľa, oboznámil sa s jeho písomným návrhom, úverovou zmluvou, výzvou na splatenie celého úveru, uznesením KS v Žiline 9Co/229/2012, ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Pojednávania sa zúčastnil navrhovateľ. Odporkyňa nebola prítomná na pojednávaní, termín pojednávania si prevzala ešte dňa 29.1.2013. Písomne a ani iným spôsobom sa však neospravedlnila. Opätovne musel súd pojednávať v jej neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2/ O.s.p.

Ako to už bolo konštatované v pôvodnom rozsudku, tak ešte dňa 31.5.2007 uzatvorila odporkyňa s navrhovateľom úverovú zmluvu č. 3705168472, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3.319,39 eur. Odporkyňa sa zaviazala uhradiť úver v 42 mesačných splátkach po 124,88 eur, teda spolu 5.244,96 eur. Nakoľko odporkyňa nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ jej dňa 29.10.2009 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 2.227,12 eur. Odporkyňa po zosplatnení zaplatila ešte 64 eur, preto v čase prvotného rozhodovania predstavoval dlhu sumu dlh 2.163,12 eur.

Ako už bolo konštatované, proti tomuto rozsudku podala odporkyňa odpor s tým, že časť pohľadávky už zaplatila.

Navrhovateľ počas pojednávania, po tom ako KS zrušil prvostupňové rozhodnutie, priznal, že odporkyňa zaslala navrhovateľovi časť splátok a to v celkovej výške 570 eur. V tejto časti následne zobral návrh späť aj s príslušenstvom. Trval na tom, aby mu navrhovateľka uhradila istinu vo výške 1.593,12 eur s úrokom z omeškania 0,024% denne z dlžnej čiastky. Tieto úroky ráтали denne. Po prerátaní predstavuje ročný úrok 8,76%, dokonca nižší ako je ročný úrok, ktorý bol stanovený NBS v roku 2009.

Z pripojenej úverovej zmluvy mal súd preukázané, že skutočne navrhovateľ spolu s odporkyňou podpísali úverovú zmluvu v tom čase na sumu 100.000,-Sk. Počet splátok bol 42, mesačná splátka činila 3.762,-Sk. Konečná výška úveru bola teda stanovená na sumu 158.004,-Sk.

Zo splátkového kalendára zmluvy vyplýva, že odporkyňa si svoje povinnosti plnila prakticky od 4.7.2007 až doposiaľ, kedy splácala úverovú istinu mesačne vo výške 124,88 eur. Následne však splátky prestala platiť.

Z výzvy zo dňa 29.10.2009 vyplýva, že navrhovateľ vyzval odporkyňu zaplatiť celý dlh naraz vzhľadom na tú skutočnosť, že si neplnila riadne a včas svoje povinnosti. Žiadal uhradiť v tom čase dlžnú čiastku vo výške 2.227,12 eur, ktorá pozostávala z neuhradenej časti 25. splátky po splatnosti vo výške 104,16 eur, z neuhradenej 26. - 28. splátky po splatnosti vo výške 374,64 eur a z neuhradenej 29.- 42. splátky v celkovej výške 1.748,32 eur. Od spísania úverovej zmluvy do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu odporkyňa zaplatila spolu 3.125,04 eur, z toho po zosplatnení 64 eur. Žalovaná dlžná čiastka v pôvodnom konaní bola teda 2.163,12 eur.

Po tom, ako v tejto veci rozhodoval KS, samotný navrhovateľ upravil svoj návrh a žiadal, aby bola navrhovateľka zaviazaná k úhrade len istiny vo výške 1.593,12 eur. Podotkol, že do rozhodnutia KS to bola odporkyňa, ktorá zaplatila aj ďalšie čiastky úveru. Vzhľadom na uvedené potom v časti zobral svoj návrh späť a to ohľadne zaplatených súm vo výške 570 eur s príslušenstvom.

Z pripojených listinných dôkazov mal súd nepochybne preukázané, a to najmä z úverovej zmluvy, ako sa účastníci konania dohodli na úverovej zmluve. Navrhovateľ poskytol odporkyňi úver, táto sa zaviazala tento splácať v mesačných splátkach až do zaplatenia. Z dokazovania vyplynulo, že si svoje povinnosti

prestala plniť riadne a včas. Následne navrhovateľ vyzval odporkyňu k zaplateniu celého dlhu. Na túto výzvu však odporkyňa nereagovala. Neskôr, po podaní návrhu, zaplatila ďalšie splátky úveru tak, ako to bolo konštatované vyššie.

Vychádzajúc z uvedeného potom súd, ako preskúmal ďalšie splátky, ktoré zaplatila odporkyňa po 30 eur mesačne navrhovateľovi, pripustil späťvzatie návrhu navrhovateľom ohľadne sumy 570 eur s príslušenstvom. Súd podotýka, že v čase vynesenia tohto rozsudku zaplatila odporkyňa časť dlhu vo výške 570 eur. Je zrejmé, že po vynesení tohto rozsudku je možné sa domnievať, že pokračuje v splácaní svojho dlhu.

Čo sa týka písomného vyjadrenia, podaného odporkyňou, v ktorom žiadala, aby jej bolo umožnené splácať dlžnú čiastku v mesačných splátkach po 30 eur, tomuto súd nemohol vyhovieť. Jedná sa výlučne o vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou. Odporkyňa súdu nepreukázala, nezúčastnila sa ani samotného pojednávania, z akého dôvodu žiadala, aby jej bolo umožnené splácať tento dlh v mesačných splátkach po 30 eur. Z pripojených poštových poukážok je nepochybné, že tento dlh mesačne spláca a odvádza tento dlh navrhovateľovi. Konštatovanie, že má nedostatok finančných prostriedkov a že spláca aj ďalšie finančné podližnosti, nemohli viesť súd k tomu, aby jej povolil splácať tento dlh v mesačných splátkach.

Znova súd dáva do pozornosti, že opätovne bola odporkyňa vyzvaná, aby sa dostavila na pojednávanie a zdôvodnila svoje návrhy ohľadne splácania dlhu v prípadných mesačných splátkach. Pojednávania sa nezúčastnila, nepreukázala súdu skutočnosti na objasnenie svojej ťaživej sociálnej situácie. Potom sa súd s touto žiadosťou ani nezaoberal. Bude na odporkyňi, akým spôsobom si dohodne s navrhovateľom splácanie úveru.

V časti, kde navrhovateľ zobral svoj návrh späť, súd konanie zastavil.

Podľa § 142 ods. 1/ O.s.p. navrhovateľ bol v konaní úspešný a preto mu súd priznal trovy konania. Tropy konania pozostávali zo zaplatenia súdneho poplatku vo výške 129,50 eur. Tieto trovy konania bude povinná uhradiť odporkyňa tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).